

Ông Táo là ai và tôi sao lại viết Trại

Tác Giả: Nguyễn Sơn Hà.

Thứ Hai, 19 Tháng 1 Năm 2009 13:13

Cho nên tôi hỏi người Việt tôi nên sống sao ở hải ngoại, nếu còn tiếp tục nguỵ nhận gì từ ông Táo là chủ Tàu; thì làm sao mà giữ lại trên ngày nay trong nước đã biến đổi rồi thì hơn 33 năm nay theo chủ tiếp tục tam vô vị chủ thuyết "Mát-Lênin", không biết là văn hoá Việt Nam mình hoàn toàn là chủ Tàu rồi ??

Vì vậy, để biết đâu là chủ nguỵ dân tộc, nhà triết gia Kim-Đông đã nói, là phải:

"Hãy làm cho mọi người Việt ý thức về dân tộc mình, về nguỵ nhận gì từ Văn Lang cao quý.

Đúng để mất tâm hồn Việt nào cô đơn viết về bên ngoài dòng sông chủ văn hóa dân tộc. Nên nhà sống đã không truy cập bá mnh trên mạng để bày tỏ ý kiến cho bạn bè cùng tâm trí cô đơn.

Hãy để mọi người Việt vào để tiếp xúc với văn hóa dân tộc, để mọi người có một chỗ dựa mà theo.

Cho nên muốn ý thức về dân tộc tính, thì tôi mình phải đi tìm hiểu ý nghĩa nguyên thủy về văn hoá dân tộc qua những phong tục tập quán, mà tôi lại tìm thấy ông Táo vào ngày 23 tháng chạp nên chủ đề ý nghĩa nên tiếp tục chủ nguỵ.

Ở đây, tôi không có ý phê bình về phong tục tập quán hay để trích bớt cái gì, nhưng tôi chỉ muốn mở ra một góc nhìn về cái nghĩa nguyên thủy của tập tục này, theo nhân sinh quan của tiên, để rồi tôi trả lời những câu hỏi mà tôi đã nêu lên trước: ông Táo nghĩa thực là gì, để làm gì, có ích lợi gì? Tôi sao phong tục này lại cứ làm vào ngày 23 tháng chạp mà không là ngày nào khác? Và ngày nay có còn giữ ba cái tục lệ có vẻ hoang đường này không?

Nhưng trước khi để tiếp tục chuyện ông Táo, tôi xin để nhắc lại cho mọi người và để biết là giữ lại trí thức hay gì Việt Nam với cái học ngoại lai theo kiểu suy luận một chiều của lý trí, nên hay bỏ đi những vị những gì tôi viết ra đây dựa trên những nhận xét tính (hai chiều) là nên tiếp tục của nguyên lý mở. Nhận xét là với những ai cho mình là trí thức có đầu óc khoa học kiểu hiện đại thì càng "ngựa ngáy" khi tôi nói là tôi không hề cho tiếp tục những mình là đúng hay cũng không có ý để ý; thì dĩ nhiên sẽ có người biết rằng nếu không đúng hay không để ý thì

viết ra để làm gì ? Thì đó cũng chính là câu trả lời cho bạn, vì: "Tất cả danh lý và biện chứng đều uyển chuyển ý niệm cũng gọi là biện luận, vì thế chữ biện có chân lý để biện chứng vérité-objet tức chân lý đúng với. Vì thế không có chân lý mà chỉ có chân lý của, tức chân lý của phe này nhóm này tôn giáo kia, trường phái khác, và tất cả đều hô "chân lý chỉ có một". Nội dung chân thực của câu nói là "chân lý này chỉ hợp cho một tiêu chuẩn của một nhóm nào đó mà thôi". Mà vì mỗi phe nhóm có cái nhìn riêng, để chỉ phải theo những ích lợi của mỗi phe, mà đã nói đến lợi ích thì họ hiểu là riêng biệt. Vậy khi người ta hết lòng bệnh với chân lý thì hay xảy ra là hết lòng bệnh như người riêng biệt. Do đó để hiểu tại sao nhân loại đã nhân danh chân lý để giết nhau cách tàn khốc. Vì đó là loại chân lý có một, chân lý để biện chứng, chân lý của khoa danh lý của biện chứng pháp."(Kim-Đông nh)

Cho nên đã có người viết "đồng nghĩa" với sự lập luận hai chiều theo nguyên lý m, và đã trách tôi có ý áp đặt tư tưởng của mình để bắt mọi người phải nghĩ như tôi. Vì vậy tôi bắt buộc phải nhắc lại đây là tôi không hề có ý áp đặt tư tưởng cho ai hết cũng như không bắt mọi người phải nghĩ như tôi.

Nhưng: "Vì có một sự ngăn trở lớn lao là con người làm là linh cái không phải là linh, làm là thế nào cái không phải là thế nào, làm là người cái không phải là người mà chỉ là "con vật có khả năng suy luận" mà suy luận là đi theo ý niệm này đến ý niệm kia nên hoàn toàn hàng ngang, không có gì trên dưới xu hướng. Do đó gây nên bế tắc, không đến được linh. Không đến được linh làm sao đến nhân. Vì nhân thì tùy thuộc vào bao hàm linh mà linh là cái gì tham dự vào toàn thể gọi là tâm linh." (Kim-Đông nh)

Nên nếu có ai bác tất cả vì đã nghĩ như tôi, thì tôi hoàn toàn không chịu trách nhiệm là đã gieo tư tưởng lập trường vào đầu ai hết. Vì như tôi đã luôn lập luận khi nói của tôi nhân là "thiên lý tại nhân tâm", để giải thích sự đối lập với khác biệt nên tư tưởng của tư tưởng, nên tôi không quan tâm đến chuyên môn để tranh giá trị với phê bình: đúng, sai, hay, dở của người khác hoặc của đến những chỗ trích từ xưa có liên quan đến cá nhân tôi. Vì theo Đạo với đức tính song trùng lập trường hợp, những tính từ xấu tốt, hay dở, lớn nhỏ, nhiều ít, ngắn dài, trên dưới, cao thấp, mạnh yếu, v.v... cũng chỉ là Thế tướng của Không hay nói cách khác cũng là Không Thế tướng tức Vô Thế tướng nên "vô thanh vô xứ". Thế thôi !

Đôi với tôi chỉ có một điều quan trọng là tôi biết chuyên tôi làm vì tôi mê thích và đó là chuyên đáng làm (để tìm vui của ngu). Để cho tôi ý thức cái bản tính tự nhiên của con người hiểu hình gì và họ nhận tôi, và cho tôi được sống yên ổn với chiểu kích vô biên của Đấng Ngã Tâm Linh mà tôi đã được tạo thành. Chính vì tôi tin những gì tôi "gieo" bằng mọi mặt tư tưởng siêu việt với tâm linh, thì với luật giá sự (gieo gặt) của vũ trụ, tôi cũng sẽ "gặt" được cho tôi niềm vui sung mãn. Đó chính là thái độ An-Vi, nghĩa là làm không vì công hạnh (bắt buộc phải làm) hay lợi hành (có lợi mà làm) mà là an hành, nghĩa là làm sao cho mình được an vui với Trư Đấng (thiên đ

Ông Táo là ai và tại sao lại có Trư

Tác Giả: Nguyễn Sơn Hà.

Thứ Hai, 19 Tháng 1 Năm 2009 13:13

và yên) và vì nó được dùng nuôi (vì nó được yên), thì chính là nghĩa Chí Trung Hoà và đó mới là Thái Hoà.

Nên để trả lời vì bạn viết ngu ngốc và ý nghĩa ông Táo, tôi xin được nêu những thắc mắc hai câu ca dao và nó luôn luôn đúng từ xưa đến nay, mà không một ai có thể phủ nhận được giá trị đó, là:

*Trăm năm bia đá cũng tròn
Ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ*

Và từ cái bia miệng vẫn còn trơ trơ đó mới là những tích xác thực cho hai câu ca dao sau đây:

*Thế gian một vị một chúng,
Nào như vua bệ hai ông một bà*

Thế gian "một vị một chúng", đó là ý nghĩa một âm một dương với quan niệm Trư Đột của tiên theo nôm ngôn: "nhất âm nhất dương chi vị Đột", nên từ đó mới có vị đầu tiên có âm có dương, có cặp có đôi, để hình thành và thành Một vị từ Đột vũ trụ, như câu:"*Thiên Đột Vũ Trụ Vạn Vật Nhất Thế*".

Và chữ "vua" ở đây phải hiểu với nghĩa "tam tài", tức con Ngườ là một trong ba tài:**Thiên-Đột-a-Nhân** ;

những cũng còn có nghĩa con người tài ba với nghĩa tài với ba đức:

Trí, Nhân, Dũng

. Đó là ba đức trí: phải hiểu được cả ba mới là đạo quân tử. "Quân tử đạo gì tam : nhân gì bất u, trí gì bất ho, dũng gì bất c"

(L.N XIV 30), nghĩa là đạo quân tử gồm ba đức là Trí, Nhân, Dũng.

Có Nhân thì không u phẫn. Có Trí tu thì không bệ nhục. Có Dũng thì không bất sợ.

Nên chỉ khi nào con người tài ba như vậy mới là người quân tử, mới đúng là Nhân tài như Thiên tài, như Đột tài, thì chỉ khi đó mới thật là Nhân, là Hoàng tử là Nhân Hoàng với Thiên Hoàng và Đột Hoàng.

Ông Táo là ai và tại sao lại có Trư

Tác Giả: Nguyễn Sơn Hà.

Thứ Hai, 19 Tháng 1 Năm 2009 13:13

Còn nghĩa "b" p" theo chữ Hán lúc đầu viết với chữ "huy" t", là nghĩa hàng đứng trong đất (th), là chữ đầu của đào khoét đất để đất cho trồng để chôn cất chôn người chết, nên người mình nói là "đào huy" t". Và hàng đứng là nghĩa "Trư" ng Không", là nghĩa Chân lý, cho nên mới có tiếng "Chân Không", vì Chân lý là Không mới Có, như Không gian vô biên chứa đựng cả vũ trụ, trời đất, và n v... Đó là ý nghĩa Đệ Nhất Ngã Tâm Linh của con người và cũng là Tâm của vũ trụ (vũ trụ chỉ Tâm). Vì con người là "giao chủ" của đất Trư và đất Đ, (nhân giới khác thiên địa chi địa) viết b" ng hai nét ngang và đất giao nhau (+) vì chữ Nhân nguyên thủy cũng được viết hai nét đó bên dưới theo dáng con người đang bước đi và ở trên trái đất này, nên chữ Th (±) được viết b" ng b" "th" p" ở trên và b" "nh" t" ở dưới, vì "thiên-địa-nhân" là M, là Nh" t th.

Sau này chữ b" p hay "táo" được viết bên dưới chữ "h" a" ở trước ghép với chữ "th" ở sau. Mà trong chữ "h" a" lại viết với chữ "nhân" với hai nét như hai bên (như hai tay), như vậy nghĩa "táo" là gì nếu không phải là nghĩa "tài tác", để đi kiếm lúa, để trồng lúa xay gạo nấu cơm, rồi làm nồi làm b" p b" ng đất, để nấu cơm ăn, để "có thức ăn và thức để", vì ăn uống cũng là Đ (m thức chi Đ) tức để sống, để chơi, để sung sướng, để An Vui Hạnh Phúc với Tâm Tình ?

Và "hai ông m" t bà" ở đây là ai, là hai ông nào với bà nào ? Th" a vì được từ của chữ "b" p", như vậy nói trên là chữ "ho" và chữ "th", mà "ho" theo Kinh Dịch là qu" ly" với hai hào dương ở trên và một hào âm ở giữa. Nên nói "hai ông m" t bà" là ý nghĩa "ho" của qu" ly", mà sau này dân gian thường nói nghĩa hai ông m" t bà đó là ông Trư, ông Đ" a với bà Ba. Như qu" ly" là Ho" còn có nghĩa là m" t trư cũng gọi là thái dương (b" u trư xanh), vì con người thời tiền sử, dù ở phương nào trên mặt đất, đều trư qua giai đoạn b" u trư nghĩa là từ cơm thực phẩm như bé y" u đầu trong thiên nhiên, từ thiên tai như bão lụt, s" m sét, cháy rừng, đất động, núi lửa, gió tuyết, v.v... nên mới đất tin tưởng vào những gì m" t thực tại nghe như m" t trư, m" t trắng hay lửa cháy, nổ... rồi đất tên cho đó là th" n lửa, th" n nổ, th" n s" m, v.v... Rồi sau dần dần bước qua giai đoạn ý h" với suy luận thì mới ý thức được m" t trư chỉ là m" t phần từ của vũ trụ như mới viết khác, để cuối cùng với lên đến giai đoạn tâm linh thì mới cảm nhận được sự giao hoà của Ki" n(Càn) Khôn, hay tiếng h" của âm dương như nổ với lửa, là Ho" là ho" t (vì chứa có đất và trời) với Th" y thì mới có s" S" ng, mới thành văn vật, mới có con người. Nên hai y" u tố tạo thành văn vật đó là Ki" n Khôn nghĩa là Trư Đ" t mà Kinh Dịch cho rằng H" t còn như n" nh qua bát quái với những được từ n" n móng nh" t là giao h" p giữa vô và h" u hay là âm và dương:

Ki" n gì" ki" n đã
Khôn gì" thu" n đã
Ch" n gì" đ" ng đã
T" n gì" nh" p đã
Kh" m gì" h" m đã
Ly gì" l" đã

Còn gì ch đã

Đoài gì duy t đã

Và vì "Thủy Họa tống đãi" (Thuyết quái VI): "Nước Lạ bực cho nhau" nên "Nhiên hựu năng biến hóa": như đó có thể biến hóa. Như đó mới có thể: "Tri chu hựu vãn vãn, nhi đố o t thiên h c b t quá. Bằng hành nhi b t l u. L c thiên tri m nh c b t u. An th đôn h nh c năng ái." (H T IV): "Bi t tr n đ c kh p v n v t nên gây đ c an hòa cho kh p cõi. Vì v y không đi quá. H t đ ng v vòng ngoài mà không b trôi theo l u t c. Th u hi u m nh Tr i nên không u s u. Yên ngh l i n i Th tâm linh và đôn h u tình ng i nên có thể yêu th ng b ng t m lòng chân th c."

Vì vậy ông Táo là Họa ph i h u theo nghĩa nguyên thủy t c là sự giao h p c a hai đ ng bao l y (l) m t âm nh qu Ly, hay nói cách khác là "hai ông m t bà" cho tình t cho hay, nh ng cũng đ n gi u ý nghĩa Càn Khôn. Nên t đó mới có chuy n nhân tho i v ông Táo k theo Hoàng Tr ng Miên trong Vi t-Nam Văn H c Toàn Th nh có l m i ng i đã bi t, là đ nh c l i ý nghĩa Càn Khôn t i n i con ng i : "Ngày x a, có hai v ch ng chú ti u phu nghèo. V r t th ng yêu ch ng nh ng ch ng l i có tính r u chè và đánh đ p v tàn nh n luôn luôn, v r t cu c ch u không n i ph i cam lòng tr n đi. Ch ti u tr n vào r ng, gõ c a m t ng i th sẵn xin đ u. Anh th sẵn nghe k s tình thì b ng lòng cho . R i ít lâu sau, hai ng i l y nhau, chông r t yêu th ng v . Còn chú ti u nhà, đâm ra h i h n m i quy t đi tìm v v , và run r i sao l i tìm đ n túp l u tranh c a anh th sẵn khi anh này đi v ng. Chú ti u m i khóc lóc năn nĩ v tr v . Ng i v cũng khóc theo t ý mình v n th ng ch ng cũ. Đang lúc y, thì ng i ch ng th sẵn tr v ngoài ngõ, ng i v h t ho ng b o ch ng cũ tr n vào đ ng r m. Ng i th sẵn vào đ n c a m i b o v : "B a nay, tôi sẵn đ c con th , đ tôi đ t l a thiêu th nhé! " Nói xong là nhóm l a đ t, ai ng l a b t vào đ ng r m n i chú ti u n núp khi n chú gi y gi a ch t. Ng i v đau lòng, th ng ch ng cũ hóa ra gi t ch ng, bèn nh y vào đ ng l a đang cháy. Ng i th sẵn th y v ch t th ng quá, t ng mình làm đ u gì trái nghĩa cũng nh y vào l a ch t theo.

Tr i c m vì tình yêu c a ba ng i cho c ba hóa thành ba ông đ u rau, ch m đ u vào nhau trong b p l a hay là cái ki ng b p ba chân."

Nh ng dĩ nhiên là tùy theo sự hi u bi t th u tri t hay không c a m i h c gi hay trí th c, nên cũng có ng i đã c t nghĩa theo lu t t ng sinh c a Ngũ Hành ki u nh là mu n n u c m thì ph i nhúm l a (H a), cái b p (Th , Họa sinh Th), và l y cái n i đ ng (Kim, Th sinh Kim), đ n c vô (Th y, Kim sinh Th y) n u sôi, và vo g o b vào (M c, Th y sinh M c), r i canh l a cho c n n c đ c m chín. C t nghĩa ki u này m i nghe thì th y cũng có lý, nh ng đó là cái lý suy lu n đ a theo hai cái b ng t ng sinh t ng kh c g ng g o c a m y tên thu t sĩ pháp

Ông Táo là ai và tại sao lại vào Trại

Tác Giả: Nguy&#n S&#n Hà.

Thứ Hai, 19 Tháng 1 Năm 2009 13:13

môn thi thiêng c, vì Tàu không phải là ch c a Kinh Dịch, nên không đi n gì i đ c nghĩa Kinh Dịch, thành thi bày luật sinh kh c gán cho Ngũ Hành đ s p đ t luật phong thủy theo s thích hay tên tu i c a m y ông vua, đ cho m y ông vua khoái chí, ch còn nói Thủy kh c Ho thì kh c làm sao ? N c làm t t l a ? N u l a t t thì làm sao cho n c sôi và c m chín ? Hay nói là M c sinh Ho , sinh làm sao đ c ? Có bao gi hai khúc cây khô ch m nhau mà x t l a không? Cũng nh n u ch m c i mà không có l a thì làm sao mà cháy đ c ??

V y mà t x a đ n nay h u h t ng i Á đông mình đ u tin, r i bây gi đ n l t ng i Âu M thủy phong thủy (FenShui) v i Ngũ Hành sinh kh c cũng có lý hay hay nên c m đ u đi tin, mà không h th u hi u Ngũ Hành là m t tri t lý tác đ ng (hành), đi làm, đ bi n đ ch, đ đi n ti n, đ v n hành t c là đ s ng v i "ngũ" là "tham thiên l ng đ a" nghĩa là s ng v i Tr i Đ t nh câu "d thiên đ a tham".

Vì n u b n đ ý trong ngôn ng c a Vi t t c thì Tr i Đ t hay Th n Thánh đ u đ c g i b ng ông hay bà, nh ông Táo hay ông Th n bà Thánh, ch không nh ng i Tàu g i là Th n Táo hay Th n B p. Vì kêu b ng ông hay bà thì có nghĩa là Tr i Đ t, th n thánh cũng đã thành Hình nh mình v i b n ch t gi ng mình là Tính, là Thiên, là M nh. Còn n u coi th n thánh là th n thi t nh th n H a, th n Th , v.v... thì mình đúng là còn nô l c a th n, nên m i ph i t th n và cúng th n ! Nh v y thì mình đâu còn là Thiên M nh v i Nhân Tính n a ?!

Nên ngu n g c c a t c ti n đ a ông Táo v Tr i là hoàn toàn c a Vi t t c t ngàn x a v i quan ni m ý nghĩa con ng i là "Nhân gi k thiên đ a chi đ c, âm đ ng chi giao, qu th n chi h i, ngũ hành chi tú khí" (L v n VII, I): ng i là cái đ c (cái ho t l c) c a thiên đ a, là giao đ m c a âm đ ng, n i qu th n t h i, là cái khí tinh t c a ngũ hành.

Và phong t c truy n th ng này luôn luôn đ c c hành vào ngày 23 tháng ch p, t c là 7 ngày tr c T t: v i ý nghĩa vài ba t c là 2 v i 3 là "tham thiên l ng đ a" là t l Tr i 3 Đ t 2, đó là quân bình "đ ng" c a n n t ng Tr i Đ t v i c c u Ngũ Hành (2+3=5) đ là Thái Hoà v i con ng i và v n v t đ Thành Nh t Th . Đó là Thái C c v i L ng Nghi t c là 1 mà 2, còn g i là L ng Nh t Tính. Còn 7 ngày tr c T t đó là ý nghĩa "th t nh t đ c" (Kinh Dịch) t c là đ n ngày th b y m i k là đ c cái Đ o con ng i Tâm Linh toàn đ n, nghĩa là Thành Nhân.

Đó cũng là thi gian c n thi t đ chu n b ăn L T t v i bi t bao nhiêu chuy n ph i làm b ngoài nh m i ng i đ u bi t, nh ng cũng là thi gian t i thi u đ cho m i ng i quy tâm h h ng lòng v Tr i Đ t V n V t đ t l , đ ý th c mình ch là Nhân khi mình s ng Hoà v i Tr i Đ t theo Thiên M nh Tính, nghĩa là v i tính b n nhiên theo ti t đi u c a Càn Khôn thì mình m i là

Ông Táo là ai và tại sao lại có Trôi

Tác Giả: Nguyễn Sơn Hà.

Thứ Hai, 19 Tháng 1 Năm 2009 13:13

Ngôi i. Đó chính là ý nghĩa nguyên thủy của tục thờ ông Táo và Trôi.

Còn ý nghĩa của ông Táo với mũ cánh chuồn và chân đi đôi giày vuông với tay cầm thìa ngà (s) là xiêm y của vua (v) (ng), đó cũng là ý nghĩa "đầu đội Trôi chân đạp Đọt", vì cái mũ cánh chuồn chắt nét Thiên và hai tay cầm thìa ngà trổ cng chắt nét Nhân sau đó đôi giày vuông chắt Địa. Đó là ý nghĩa tam tài gồm Thiên Địa Nhân. Và để cúng cho ông Táo ăn là con cá chép là ý nghĩa "cá hoá rồng" như ca dao có câu:

Phận gái ly dục chớ chớ ng khôn

Xem bắt cá vớt vũ môn hóa rồng

Đó là ý nghĩa biến hoá và tiến hoá (dĩ chí) mà con người cần phải "tâm tâm dưỡng tính" để thành Nhân, nghĩa là phải sống nuôi tâm (quy tâm) như ăn con cá là chắt bỏ dục vọng để nuôi thân. Vì rồng là con vật không ai thấy không ai bắt, nhưng mọi người mình đều tin rồng có mặt khắp nơi biến hoá từ đáy biển lên đến tận mây xanh để thích ứng với mọi tình cảnh, và đó là ý nghĩa biến hoá của Tâm Linh. Ngoài ra nhưng món "phở gừng" cho ông Táo như món xôi chè, hay thèo lèo chắt chuốt, với hoa trái v.v... mà dân gian thêm cho ông Táo trong cuộc hành trình về Trôi, thì cũng chắt thêm màu sắc và hương vị cho ý nghĩa nguyên thủy đã nói trên.

Nên thời đại khoa học kỹ thuật "nano" này, con người lo chủ yếu theo vật chất với tục thờ của ánh sáng đến suốt thời thế, đâm ra tại tâm mắt mũi họng, huyệt bất Đạo, nên quên hẳn mắt mình là biến vật của Thiên lý, của Tính Mệnh, của Tình Yêu... mà cũng là ngôi sao sáng (star) của vũ trụ và cũng là Càn Khôn. Vì vậy mà hèn bao giờ huyệt, cái mặt tục "tên đầu ông Táo" này vào cuộc đời này, không nhưng cần thiết để cho chúng ta ý thức được giá trị của người văn hoá dân tộc, mà còn là thiết yếu cho mọi người để trở về với chính mình (t) để mình mới là Người, vì ngoài ra mình chắt là người !

Đến kết luận, ý nghĩa ông Táo không phải là cái búp hay thần lạ với thần thoại... mà chính là ý nghĩa của cánh của mọi con người từ lúc sinh thành đến lúc sinh thì. Vì muốn được hạnh phúc và để bắt gian khổ ở đời này thì phải biết nuôi dưỡng Đức Ngã, tục là phải tìm lại phần cao quý của con người. Nên muốn tìm lại phần cao quý đó phải biết sống với Tâm Linh để trở về người thuần khiết của sinh sinh bất tử.